

bliver lavet en teknisk gennemgang af lovforslaget. Det er sådan, at der er taget hensyn til de høringssvar, der er indkommet. Det kan man ikke så meget se af selve lovteksten, men det kan man mere se af bemærkningerne.

I bemærkningerne er der forsøgt lagt nogle rammer om, hvad der er en enkeltmandsvirksomhed af større omfang, som kan sammenlignes med en anden virksomhed i selskabsform. Det er nogle rammer, der er lagt, og så vil det være domstolene, der skal afgøre det, og sådan nogle afvejningsspørgsmål er domstolene jo ikke uvante med, så det kan nok gå. Men det er jo en af de ting, vi kan tage op. Men jeg vil sige, at der er altså i bemærkningerne taget hensyn til høringssvarene, og så går forslaget i øvrigt ud til høring igen, sådan at udvalget kan nå at se også de svar.

Med hensyn til det objektive individualansvar er det meningen, at det skal fjernes alle de steder, hvor der er fornuft i at fjerne det, og det har ministerierne peget på, men på nogle områder skal det opretholdes, fordi det er fornuftigere at opretholde det; det gælder f.eks. på færdselsområdet og på arbejdsmiljøområdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 202: Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Data kriminalitet).

Af justitsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 7/2 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

For 11 år siden, i 1985, blev der indført ændringer i straffeloven om data kriminalitet, og 10 år efter, i februar måned 1995, anmodede Justitsministeriet Rigsadvokaten om en samlet vurdering af, hvorvidt den teknologiske udvikling siden 1985 tilsagde behov for nye lovgivningsinitiativer. Vi kan vel alle sammen medgive, at der er sket en ganske kraftig udvikling teknologisk igennem de seneste 10 år.

Svaret fra Rigsadvokaten har medført to ting, dels forslag fra justitsministeren om at lave nogle her og nu-ændringer af lovgivningen, og dels på længere sigt at få nedsat et udvalg, som kan komme med forslag.

Med hensyn til de konkrete forslag, der ligger, om ændring af straffeloven med forholdet om at afgive skriftlige erklæringer, har vi jo set en landsretsdøm, hvor man ikke ville acceptere en skriftlig erklæring afgivet på en diskette, og derfor foreslås loven nu ændret, således at der tilføjes »andet læsbart medie«, og det kan vi fra Socialdemokratiets side tilslutte os, således at det på naturlig vis kan indgå som bevismateriale i givet fald.

Med hensyn til de andre elementer i lovforslaget drejer det sig om den såkaldte hackerkriminalitet. Det er som bekendt forbudt at hacke sig ind på andres edb-anlæg og uberettiget skaffe sig adgang hertil.

Dér har politiet nogle problemer med efterforskning i disse sager, bl.a. i spørgsmålet om telefonaflytning, som jo er bydende nødvendig i disse sager, hvis man vil søge dem opklaret. Når det er et problem, skyldes det, at tilladelse til telefonaflytning efter dommerkendelse normalt kun gives, når der er en strafferamme. Kriminalitetskravet er op til 6 år, og i relation til hackerkriminalitet er strafferammen højst 4 år. Vi kan anbefale, at man ændrer retsplejeloven på dette område.

Med hensyn til det tredje element, nemlig tyveri af telefontid, er det et spørgsmål om meddeleleshemmeligheden, og dér er vi også indstillet på at anbefale, at lovgivningen ændres, så man kan indhente teleoplysning i efterforskningssammenhænge. Som sagt kræves der i begge de to sidstnævnte tilfælde dommerkendelser, og det synes vi også er helt i orden at der fortsat skal være.

Med hensyn til det fremtidige arbejde anser vi det for vigtigt, at det bebudede udvalg under